

Špeciálne NÁSTRAHY

Zimné obdobie je pre rybárov extra zaujímavé, pretože keď je vonku mínus desať stupňov Celzia, pomaly nevyženieme von ani psa, navyše ryby jednoducho neprijímajú potravu tak ako v iných obdobiach. MÁ TO VŠAK AJ SVETLÚ STRÁNKU, ŽE JE TU LEN HRSTKA TICHÝCH BLÁZNOV, KTORÍ NA RYBY CHODIA AJ V TAKOM POČASÍ...

Prečo takéto nástrahy?

Zimné obdobie som využil na lov rýb na špecifické nástrahy, ako sú kuracia pečeň, krevety, toastový chlieb, lunchmeat, saláma a mnoho ďalších. Mal som konečne priestor na experimentovanie s týmito nástrahami až do polovice marca. Vždy ma zaujímalo, aké druhy rýb môžu v zime zabrať práve na takéto netradičné nástrahy. Pri výbere miesta aj nástrah

som bol veľmi starostlivý, pretože pre mňa bolo zásadné vyhnúť sa miestam, kde ryby pravdepodobne nebudú.

Od malička som vedel, že v zime sa ryby často zdržujú pod haťami, v teplých prítokoch alebo v pokojných hlbokých úsekoch. To boli oblasti, na ktoré som sa sústredil. Rovnako dôležitý ako výber miesta bol výber montáže. Vsádzal som na jednoduchosť – 30 gramová záťaž

tvare kvapky s obratlíkom na 10 kg vlasce stačila, k tomu 30 až 50 cm dlhý nádvázec na 0,18 mm vlasce a malý kôšik. Celú zostavu som naviazal na feedrový prút. Toto bola moja základná zostava, s ktorou som strávil na rybách zhruba dva a pol mesiaca. Občas som ju málinko upravil podľa aktuálnych podmienok.

Počas toho obdobia som si uvedomil, aké dôležité je flexibilne reagovať na zmeny podmienok. Keď som pozoroval, že sa ryby v konkrétnej lokalite chovajú inak, okamžite som montáž prispôbil. Zimný rybolov mi tak priniesol nielen cenné skúsenosti, ale aj nové pohľady na to, ako efektívne pracovať s nástrahami a rybami, ktoré sú v tomto ročnom období na ulovenie oveľa náročnejšie.

Tento prístup mi ukázal, aká dôležitá je trpezlivosť, dôkladnosť a schopnosť prispôbiť sa premenlivým podmienkam, čo je v zimnom období pri love rýb často kľúčom k úspechu.

Popiska 2

Popiska 1

Popiska 3

Popiska 4

Nástraha č. 1 – kuracia pečeň. Prekvapenie

Ako prvú nástrahu som zvolil kuraciu pečeň, pretože som vedel, že na tú rybu spoľahlivo reagujú a v zime to mohol byť kľúč k úspechu. V prvom obchode som rýchlo hodil do košíka čerstvú kuraciu pečeň a ponáhlal sa k vode. Zamrznutá rieka mi ukázala jediné miesto, kde bolo možné loviť – malú hať, ktorá jediná nebola zamrznutá.

Pri príprave pečene som dbal na detaily. Nakrájal som ju na kocky približne $8 \times 8 \times 8$ mm, čo bola ideálna veľkosť. Kocky neboli ani príliš veľké, ani príliš malé a skvele sa napichovali na háčik. Mimochodom, odporúčam napichnúť pečeň za bielu blanku, vďaka čomu vydrží na háčiku oveľa dlhšie. Na feederový prút som naviazal jemné náčinie, ktoré umožnilo nástrahu prirodzený pohyb vo vode. Pomaly som začal nahadzovať – s každým hodom dávajúc nástrahu na správne miesto – a trpezlivo som čakal.

Spočiatku boli len malé pohyby feederovej špičky, ale asi po troch hodinách prišla odmena. Vykukli na mňa dva nádherné jalce. Po zimnej výprave som mal skvelý pocit, lenže chlad ma už začínal vyháňať, takže som pomaly zamieril späť domov, plne namotivovaný na druhú vychádzku.

Druhá výprava smerovala na iné miesto. Hať, krásne pokrytá čerstvým snehom, dodávala pocit rybárskeho nadšenia, a to, že bolo mínus 8 stupňov, som vôbec nevšímал. Tentoraz som na feeder naviazal plavák a použil opäť zvyšky kuracej pečene. Jemné náčinie bolo stále súčasťou mojej montáže a len čo som nahodil, čakal som na akýkoľvek pohyb. Po chvíli prišiel prvý záber na feeder. Sekol som okamžite, pretože v zime ryby kuraciu pečeň naozaj milujú. Môže sa stať, že háčik prehltne až do pažeráka, ale tentoraz som bol pripravený. Na druhom konci ma čakalo obrovské prekvapenie. Pstruh

dúhový na kuraciu pečeň, krásny úlovok! Rýchla fotka a pstruh sa vrátil späť do zimného kráľovstva rieky.

Ubehla hodina a plavák, ktorý stál pevne ponorený vo vode, sa zrazu začal pomaly potápať. A znova pstruh! Tento bol o niečo väčší, pekných 30 – 40 cm, a zima tak opäť získala nový rozmer. Radosť z úlovku bola nesmierna, pretože pstruhy v zime nie sú k dispozícii každý deň a najmä na kuraciu pečeň sa nechytajú každodenne.

Poslednú hodinu som už nemal žiadny záber, ale napriek tomu som si hovoril, že kuracia pečeň je naozaj multifunkčnou nástrahou, ktorá sa osvedčila skvele. Jemné náčinie, ktoré som použil, rozhodne pridalo na tom, že nástraha bola prirodzene prezentovaná a ryby priťahovala. Tento lov bol pre mňa ďalším potvrdením, že v zime treba byť trpezlivý a jemne prispôbovať všetky detaily pre úspech.

Popiska 5

Popiska 6

Nástraha č. 2 – krevety. Experiment

Druhá zaujímavá nástraha pochádzala až z oceánu. Zhruba rok som premýšľal nad tým, že by som mohol skúsiť loviť ryby na morské plody, ako sú krevety. Kto by si však pomyslel, že ryby u nás na rieke by mohli mať o ne záujem?! Po roku som mal v tom už jasno a vyrazil som do obchodu. Doma som potom vysvetlil, že tieto krevety nie sú na obed, ale že budú slúžiť pre ryby.

Cez „Google Maps“ som si vybral úsek rieky, ktorý sa mi zdal zaujímavý. Pred ním sa tvorila veľká zákruta, ktorá spomaľovala prúd a viedla do pokojného úseku. To miesto sa mi páčilo natoľko, že som si povedal, že to musím vyskúšať.

Príchod k vode bol pomerne náročný, pretože som musel ísť asi 1,5 kilometra s výbavou na chrbte a naobliekaný v zimnom oblečení. Aj keď ma zimný komplet príjemne hrial, pohybovať sa v ňom na dlhšie vzdialenosti bolo celkom náročné. Príchod na miesto bol však upokojujúci, pretože široko ďaleko som nevidel živú dušu. Pomaly som rozbalil feedre a nachystal krevety na háčik (odporúčam nastrihať krevety na kúsky veľkosti 1,5 × 1,5 cm. Použil som 30 gramové olovko na priebežnej

zostave s nadväzcom 0,20 mm a stredne veľkým háčikom č. 8.

Oba feedre som dobre rozmiestnil a nahodil na zaujímavé miesta v hlbších partiách. Kľúčom k úspechu bolo hľadanie rýb a časté prehadzovanie. Krevety majú svoju špecifickú vôňu, takže som sa nemusel báť, že by ryby neprišli, keď tam budú. Trvalo to menej ako 30 minút a prišiel prvý opatrný záber na ľavý prút. Sekol som, ale vytiahol som iba prázdny háčik. Ďalší kúsok krevety som napichol na háčik a nahodil znova, dúfajúc, že niečo zaberie.

Ďalší záber som už nepremárnil a zasekol som háčik do ryby. Pomaly som začal zdolávať a cítil som ťažšiu váhu, čo znamenalo jediné – bude to väčšia ryba! Po zhruba 5 minútovom súboji sa pri brehu ukázal jalec, ktorý atakoval hranicu 55 – 60 cm. Zostával som v úzase, ako je možné, že na krevety berú také ryby. Rýchla fotka a ryba trielila späť do vody.

Ďalšiu hodinu už nič nezabralo, nuž som sa rozhodol prejsť na iné vybrané miesto, vzdialené asi 40 metrov, kde bol malý „točák“. Snažil som sa tam nahodiť nástrahy. Opäť som musel chvíľu čakať, kým sa niečo stane, pretože špecifická vôňa priťahovala ryby. Z ničoho nič prišiel opatrný záber a videl som, ako ryba pomaly ohýba

špičku feedra. Úspešná nástraha, ako sú krevety, pritiahla ďalšieho krásneho jalca cez 50 cm, čo prekonal moje očakávania. Ďalšie ryby sa mi už chytili nepodarilo, ale verím, že keby som lovil až do konca doby lovu, ešte by som nejaké pekné kúsky presvedčil.

Celkom som na krevety absolvoval päť vychádzok a obetoval jedno balenie kreviet. Musím povedať, že ma táto nástraha naozaj prekvapila. Určite odporúčam vyskúšať, pretože špeciálne nástrahy nemajú ryby opozerané a nikdy neviete, aká veľkosť vás môže čakať.

Lunchmeat a saláma. Cieľ: mrena

Ďalšia výprava na špeciálne nástrahy bola zameraná na lov s lunchmeatom a salámou (Vysočina). Túto nástrahu som si zvolil, pretože som v minulosti videl videá, ako na ňu rybári mali úspech. Dlhो som zvažoval, či ju vyskúšať, ale nakoniec ma presvedčilo to, že som si stanovil cieľ: uloviť na takúto nástrahu mrenu.

Vo februári bolo lovenie rýb veľmi ťažké, pretože 90 % vód bolo zamrznutých, ale aj tak som absolvoval niekoľko vychádzok k vode. Väčšinou som chodil na miesta s prúdnejšou vodou, ako sú hate alebo rýchlejšie úseky rieky, pretože to boli jediné

Popiska 7

Popiska 8

Popiska 9

lovné miesta. Lovu som sa venoval dva týždne a v priebehu nich sa vystriedalo vari všetko počasie: mrzlo, fúkalo, pršalo a nakoniec aj svietilo slniečko... Jednoducho, február, ako má byť!

Ako úspešnú montáž som v tomto prípade zvolil 0,22 mm kmeňový vlasce s 0,18 mm nadväzcom, ktorý bol osadený háčikom č. 10 a malým kúskom lunchmeatu na jednom prúte, na druhom som mal salámu. Ako kŕmenie do studenej vody som použil cesnakové s nádychom do čiernej, gramáž feedrového krmítka bola 40 gramov.

Na začiatku som vyskúšal dve vychádzky, ktoré neboli vôbec úspešné, ale veľa som sa z nich naučil a vyladil montáže a taktiku. Vzal som si ponaučenie, že sa určite nemám vzdávať a že rybu treba hľadať na rôznych miestach rieky. Rozhodol som sa tiež používať menšie kocky lunchmeatu a salámy. Po nejakom čase sa vonku oteplilo a vody začali rozmŕzať. Tretia vychádzka bola na pokojnejšie miesto, ktoré som si vybral

hneď za mostnými piliermi, vzdialené asi 50 metrov.

Rýchlo som rozbalil feedre, zapichol vidličky do zamrznutej zeme a pripravil kŕmenie. Nakrájal som lunchmeat a salámu na malé kocky, aby prilákali ryby na kŕmne miesto. Nahodil som prvé dve sústa a čakal. Päť minút mi niečo jemne brnkalo do feedrovej špičky a potom prišiel razantný záber! Po dvoch vychádzkach bez záberu to bola obrovská zmena – hneď som zasekol! Po dlhšom súboji som mal úspech a ryba bola na brehu. Kapor meral okolo 50 centimetrov. Mal som obrovskú radosť, že po takom dlhom čase bez záberu, čo som skúšal túto zaujímavú nástrahu, videl som takého krásneho kapra. V ďalšej hodine som chytil ešte pár zaujímavých kaprov v rozmedzí 40 – 55 cm, ale prišiel čas, keď som musel končiť a v tom momente to prišlo... Brzda navijaka hrčala, akoby sa rozbehol vlak! Vravlel som si, že to

bude buď kapor cez 60 centimetrov, alebo mrena. Päťminútový súboj s rybou dopadol nakoniec tak, že som podobral parádnu mrenu okolo 60 cm do podberáka a splnil si tým svoj cieľ na lunchmeat. V rýchlosti som si ju prezrel a pustil do jej vodného živlu, kam patrí a mohol som sa pomaličky orientovať na ďalšie moje výpravy.

Záver

Aby som zhodnotil prvé tri mesiace lovu na špeciálne nástrahy, ako boli kuracia pečeň, syr, krevety, párok, lunchmeat a saláma, tak odporúčam nebáť sa skúšať nové veci, pretože vás to posunie v rybačke tak, ako to posunulo mňa! Vyskúšate nové nadväzce, zaujímavé miesta, nové revíry a hlavne – čím viac toho zažijeme pri vode, tým viac nás to potom v starobe zahreje pri rybárskom srdiečku. Veď spomienky zostávajú navždy. Pamätajte, „dajte vode a voda vám to vráti“... ■

Arnošt ZBOŘIL
Kolem vody Spolu